

Arrest

nr. 293 946 van 7 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als voogd van X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. ZWART en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2005.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 2 mei 2021. Op 3 mei 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 oktober 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 16 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, Pashtoun te zijn, en op (...) juni 2005 geboren te zijn in het dorp Mamand in het district Achin in de provincie Nangarhar. In jullie huis in Mamand woonde u met uw broer, uw jongere zus, uw vader en uw moeder. U had nog een zus die getrouwd was en in het nabij gelegen buurdorp Becha woonde. In Afghanistan ging u in de ochtend naar school en in de namiddag naar de madrassa. Uw familie had landbouwvelden die door zowel uw moeder, uw vader, uw broer en uzelf bewerkt werden. Daarnaast hadden jullie een koe en twee geiten.

Uw broer [R. M.] werkte op een school waar hij de lonen van de leerkrachten regelde. Op een dag ging hij naar Khalekkel om het geld voor de lonen af te halen. Toen hij op terugweg was werd hij tegengehouden door gemaskerde leden van de taliban. Ze namen het geld af en doodden hem. Uw vader kreeg na deze gebeurtenis hartproblemen en overleed korte tijd later.

Na de dood van uw vader hadden jullie geen gezinshoofd meer. Een talibanlid genaamd [Z.] vond dit een probleem en wilde jullie doden en jullie gronden afpakken. Ongeveer één maand na het overlijden van uw vader was uw moeder samen met uw broer op het veld aan het werken. Plots ontplofte er een mijn waardoor uw moeder en broer gewond geraakten. Uw moeder ging voor verzorging naar Pakistan en verloor een arm door dit incident.

Hierna woonden jullie zonder concrete incidenten nog ongeveer zes maanden afwisselend in het huis van uw zus in Becha en in het huis van uw maternale oom in Tangi. Toen begonnen er gevechten in jullie district waardoor jullie samen met het gezin van uw maternale oom naar de kanten van het districtscentrum verhuisden. Uw moeder en zus wonen hier nog steeds.

Samen met uw broer [S. S.] verliet u het land enkele dagen nadat jullie naar het districtscentrum verhuisden. Jullie reisden van Afghanistan via Pakistan en Iran naar Turkije. U verbleef zo'n twee jaar met uw broer in Turkije. Toen u ongeveer drie maanden in Turkije was liet uw maternale oom u weten dat jullie huis tijdens gevechten tussen daesh en de overheid vernield werd.

Toen u na twee jaar met uw broer de grens van Turkije naar Griekenland probeerde oversteken raakte u uw broer kwijt. U reisde alleen verder via Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk vanwaar u naar België reisde. In België diende u op 3 mei 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. Sinds ongeveer vijf maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kwam u te weten dat uw broer in Turkije in de gevangenis zat en werd vrijgelaten. Momenteel is hij nog in Turkije.

Indien u zou moeten terugkeren naar Afghanistan vreest u het talibanlid dat u en uw familie wilde doden. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: foto's van uw vernielde woning, foto's van uw vernielde school, foto's van uw moeder, foto's van de verwondingen aan de arm van uw moeder, de taskara van uw broer [S.], foto's van uzelf en uw broer [S.] in Turkije, uw vaccinatiekaart, een bewijs van overlijden van uw vader en van uw broer [R. M.] en foto's van verwondingen aan de hand van uw broer [S.].

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus u niet kan worden toegekend. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die u zou ervaren hebben met de taliban en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Afghanistan. Uw verklaringen zijn immers inconsistent en worden geplaagd door tegenstrijdigheden.

Vooreerst verklaarde u bij uw aankomst in België dat uw vader ongeveer negen jaar eerder overleden was. Uw moeder zou in Islamabad, Pakistan verblijven (fiche NBMV, 3 mei 2021, p. 2). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat het ongeveer zes jaar geleden is dat uw vader overleed en dat het vlak na de dood van uw broer was. Over de verblijfplaats van uw moeder zegt u dat u niet gezegd hebt dat ze in Pakistan verbleef. U wordt erop gewezen dat het volgens uw verklaringen zo genoteerd werd. Daarop zegt u dat u bedoelde dat ze ongeveer vier en een half jaar eerder naar Pakistan ging voor verzorging en dat de tolk het anders vertaald moet hebben (CGVS, p. 12-13). Een opmerkelijke uitleg die de vastgestelde tegenstrijdigheid niet zo maar kan uitklaren. Op het moment van uw registratie wordt immers enkel gevraagd naar de geboorteplaats en verblijfplaats van uw familieleden. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zou beginnen over Pakistan als uw moeder daar enkel vier en een half jaar eerder gedurende een maand heen ging voor verzorging. Deze inconsistenties tasten dan ook uw algemene geloofwaardigheid in het kader van uw verzoek om internationale bescherming aan.

Daarnaast wordt ook opgemerkt dat er twijfels rijzen bij uw vermeende financiële situatie in Afghanistan. Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud enkele keren dat uw oom het financieel moeilijk heeft om uw familie te ondersteunen (CGVS, p. 16-17). Niettemin betaalde uw oom om uw moeder te laten verzorgen in Pakistan, is hij bezig met zijn huis herop te bouwen en betaalde hij om u en uw broer het land uit te sturen. Geconfronteerd met deze vaststellingen zegt u dat hij wel geld had, maar niet altijd veel in één keer. Gezien wat hij allemaal voor jullie kan betalen lijkt het er echter toch op dat uw oom geen financiële problemen heeft.

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel aangetast door uw tegenstrijdige verklaringen over de inhoud van uw vluchtmotieven. Zo bent u niet consistent in uw verklaringen over met welke groepering u nu precies problemen had. Bij de registratie van uw verzoek in België verklaarde u namelijk dat leden van daesh uw broer gedood hadden en dat u ten gevolge hiervan ook problemen kreeg met daesh (fiche NBMV, 3 mei 2021, p. 3). Bij de DVZ verklaarde u echter dat uw broer gedood werd door de taliban en uw vader door het verdriet ook overleed aan een ziekte. Ten gevolge van het overlijden van uw vader zou de rest van uw gezin problemen hebben gekregen met de taliban (vragenlijst CGVS, DVZ 4 augustus 2021, vraag 5). Dat u over dergelijk belangrijk element, dat de basis van uw verhaal betreft, tegenstrijdige verklaringen aflegt doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ook de rest van de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud zetten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op losse schroeven.

Zo stelt u dat een talibanlid genaamd [Z.] jullie wilde doden doordat uw broer in het verleden voor de overheid werkte en doordat jullie na de dood van uw vader geen gezinshoofd meer hadden. Ten eerste lijkt het vergezocht dat de taliban jullie gezin zou willen doden omwille van het werk van uw broer. Uw broer werd immers al enige tijd eerder door de taliban vermoord en dus was de persoon op wie ze kwaad waren al enige tijd overleden (CGVS, p. 16). Daarbij wordt opgemerkt dat jullie na de dood van uw broer nog ongeveer zeven of acht maanden met heel het gezin op dezelfde plek woonden. Uw vader zou dan ziek geworden zijn en overleden zijn, waarna jullie nog ongeveer een maand in jullie huis bleven wonen (CGVS, p. 9; p. 16). Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat de taliban het omwille van het werk van uw broer ook op de rest van het gezin gemunt had. Mochten zij jullie immers allemaal hebben willen doden, is het niet aannemelijk dat ze jullie heel die periode met rust zouden laten.

Vervolgens is het opmerkelijk dat een talibanlid jullie zou willen doden en jullie gronden wilde afpakken omdat jullie geen gezinshoofd meer hadden. U kan verder ook niet verklaren omwille van welke reden de taliban uw moeder en de kinderen zou willen raken en omwille van welke reden [Z.] precies jullie gronden wilde. U komt in dit verband niet verder dan te zeggen dat hij lid was van de taliban en daarom zijn macht wilde misbruiken om de gronden af te nemen (CGVS, p. 21). Bovendien lijkt het leggen van een mijn nogal willekeurig mocht de taliban jullie gronden willen afnemen en heel jullie familie willen doden. Bij een mijn weet je immers niet wie er op welk moment het slachtoffer zal worden van de ontploffing. Het lijkt er dan ook eerder op dat uw moeder en broer toevallig slachtoffer werden van deze ontploffing. U weet verder namelijk ook niets te bewijzen wat betreft de oorzaak van de verwondingen van uw moeder en wanneer ze die zou hebben opgelopen. U legt enkel foto's neer waarop te zien is dat uw moeder een arm mist, maar daaruit kan deze informatie niet worden afgeleid. Met deze beperkte verklaringen weet u dan ook niet te overtuigen dat uw familie effectief om persoonlijke redenen door de taliban gevisieerd werd.

Na de ontploffing van de mijn woonden jullie tijdelijk bij uw oom in Tangi of bij uw zus in het buurdorp Becha. Gedurende deze periode van zes maanden hadden jullie geen concrete problemen met de taliban (CGVS, 17-18). U geeft aan dat jullie wel bang waren en ondergedoken leefden bij uw oom of zus, maar er deden zich geen incidenten voor (CGVS, p. 18). Het is dan ook niet geloofwaardig dat [Z.] het effectief op jullie familie gemunt had. Zoals u immers zelf aangeeft was hij het hoofd van de taliban in het dorp en wist hij alles (CGVS, 19-20). Het kan dan voor hem ook niet moeilijk zijn geweest om jullie te lokaliseren bij uw oom of zus mocht hij dat gewild hebben.

Toen er in jullie district gevechten uitbraken tussen daesh en de taliban verhuisden jullie samen met uw oom langs moederszijde richting het districtscentrum. Wat betreft het feit dat uw woning en uw school na uw vertrek vernield zou zijn door gevechten in uw regio wordt opgemerkt dat uit de foto's die u voorlegt niet kan worden afgeleid dat het hier effectief om de woning van uw familie gaat of om uw school. Er wordt nog gevraagd of u ook foto's heeft van uw woning toen die nog niet vernield was of foto's van toen uw familie nog in het huis woonde. U stelt dat u er naar zou vragen, maar tot op heden mocht het CGVS niets ontvangen (CGVS, p. 10). Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat jullie huis vernield werd.

Wat betreft de documenten die u neerlegt, namelijk de taskara van uw broer, uw vaccinatiekaart, een bewijs van het overlijden van uw broer en een bewijs van het overlijden van uw vader wordt verwezen naar de informatie waarover het CGVS beschikt, waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een relatieve bewijswaarde, die moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen die betrekking hebben op uw aanvraag tot internationale bescherming en die in casu niet geloofwaardig werden bevonden.

De foto's van u en uw broer die in Turkije zouden genomen zijn kunnen niet aantonen hoe lang en in welke omstandigheden u in Turkije verbleven hebt. Bovendien hebben ze geen invloed op de feiten die u in uw land van herkomst zou hebben meegemaakt en kunnen ze aldus aan de inhoud van uw beslissing niets veranderen. Wat betreft de foto's waarop verwondingen die te zien zijn aan de vingers van uw broer wordt opgemerkt dat deze geen invloed hebben op uw persoonlijke nood aan bescherming.

Aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten wordt geen geloof gehecht. Deze kunnen bijgevolg geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon,

tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel

Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenzeer laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-

economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen. Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan

een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif_en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op \[https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf\]\(https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf\)\) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen (CGVS, p. 24). U heeft namelijk niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en

uitbouwen. U hebt bovendien ook op regelmatige basis contact met uw familie in Afghanistan (CGVS, p. 13). Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Unie (hierna: het Handvest), de artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij stelt dat ze een lange periode in België geleefd heeft waardoor ze als “ongelovige” zal beschouwd worden door de taliban in geval van terugkeer naar haar land van herkomst. Ze meent dat hierdoor haar leven in gevaar zal zijn. Ze verwijst vervolgens naar een vers uit de *koran* waarvan zij aanvoert dat deze letterlijk gevolgd wordt door de taliban. Ze poneert dat ze duidelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus nu haar leven in gevaar zou zijn in geval van terugkeer naar Afghanistan. De verzoekende partij meent dat ze haar het voordeel van de twijfel moeten gunnen. Ze verwijst vervolgens naar een arrest van de Raad en een rapport van UNHCR. Ze voert aan dat de commissaris-generaal een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan. Ze stelt dat indien de Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van haar relaas, het past te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel als criterium voor het onderzoek van de beschermingsaanvraag weerhoudt. Vervolgens verwijst ze naar een beslissing van de Vaste Beroepscommissie en arresten van de Raad. Ze voert aan dat reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, die ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen. Volgens haar dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming. Vervolgens verwijst ze naar verschillende arresten van de Raad waarbij ze stelt dat er eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld werd dat om te besluiten tot een nood aan bescherming het objectieve risico domineert over verklaringen van de asielaanvrager die soms onduidelijk zijn op bepaalde aspecten in zijn aanvraag.

De verzoekende partij citeert vervolgens de bestreden beslissing waar de risicobepalende omstandigheden worden opgesomd die van belang zijn om te beoordelen of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat een verzoeker om internationale bescherming met vervolging zal geconfronteerd worden omwille van een verblijf in het westen of gepercipieerde verwestering bij haar terugkeer naar Afghanistan. Ze wenst hierbij te onderstrepen dat ze sinds mei 2021 in België verblijft en de tegenpartij geen specifieke vragen gesteld heeft over haar gedragingen, haar conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van haar verblijf in een Westers land of haar zichtbaarheid. Ze meent dat ze uit een zeer conservatief milieu afkomstig is en dat haar jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijk maakt dat ze met vervolging geconfronteerd zal worden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Ze stelt dat zij zich probleemloos geïntegreerd heeft in de Belgische

maatschappij, Daspa lessen gevolgd heeft, goed Frans spreekt en bovendien lessen volgt om timmerman te worden. Zij wenst de aandacht ook nog te vestigen op de nieuwe nota van NANSSEN die het onderzoek van het Commissariaat-generaal naar de nood aan bescherming van personen die Afghanistan ontvluchten alsook de risico's bij terugkeer analyseert en citeert hieruit alsook uit een rapport van Human Rights Watch. Zij eindigt met te stellen dat een terugkeer naar Afghanistan onmogelijk is.

2.3. Ze stelt dat het past haar het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen omwille van het risico op vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen waarvan ze het voorwerp zou zijn in geval van terugkeer naar haar land van herkomst. Vervolgens citeert ze artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ze voert aan dat de commissaris-generaal van oordeel is dat ze zou kunnen terugkeren naar haar provincie van herkomst terwijl de situatie in Afghanistan bijzonder precair is. Volgens haar doet de recente verandering in de situatie in Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade voor Afghaanse burgers ontstaan in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, minstens loopt ze een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ze stelt dat deze plotselinge verslechtering van de situatie door betrouwbare bronnen wordt aangetoond en op ruime schaal wordt gemediatiseerd. Ze meent dat, hoewel de situatie onstabiel en chaotisch is, niemand vandaag de dag kan voorbijgaan aan de problematische veiligheidssituatie en de humanitaire situatie in het land. Vervolgens stelt ze dat de taliban de macht hebben overgenomen in Afghanistan en schetst ze een beeld van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ze verwijst ook naar een rapport van de UNHCR dat stelt dat er, gezien de machtsovername, geen veilig intern vluchtalternatief is en dat de huidige situatie een gewijzigde omstandigheid kan vormen voor personen wiens verzoek om internationale bescherming werd afgewezen voor de recente gebeurtenissen, die moet kunnen leiden tot een nieuw beschermingsverzoek. Ze voert aan dat wanneer de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de situatie als "verschrikkelijk" beschrijft, het vast staat dat de veiligheid van de Afghaanse burgers niet gegarandeerd kan worden. Ze meent dat ook het feit dat België stappen heeft ondernomen om Belgen en andere personen waaronder Afghanen met een verhoogd risico te repatriëren uit Afghanistan duidelijk de ernst van de situatie aantoonde. Volgens haar is de situatie dusdanig ernstig dat een burgeroorlog onvermijdelijk wordt geacht. Vervolgens citeert ze verschillende krantenartikelen die een beschrijving geven van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ze stelt dat de situatie in Afghanistan en in haar provincie van herkomst met de dag verslechtert en dat ze van mening is dat het voor haar absoluut onmogelijk is om terug te keren naar haar land van herkomst.

2.4. De verzoekende partij stelt dat als het te gevaarlijk is voor een Belg om naar Afghanistan te reizen, het ook voor haar onmogelijk is om daar te leven. Ze voert aan dat volgens het Commissariaat-generaal de situatie erg precair is maar dat de huidige socio-economische situatie wordt veroorzaakt door een samenloop van objectieve omstandigheden en is zij niet te wijten aan "*gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.*" Ze betoogt dat artikel 48/4, § 1, b) van de Vreemdelingenwet aangeeft dat als een persoon bij terugkeer het risico loopt om slachtoffer te worden van ernstige schade in de vorm van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in diens land van herkomst, deze persoon het recht heeft op subsidiaire bescherming. Deze ernstige schade moet volgens haar veroorzaakt worden door de staat, partijen of organisaties die onder de controle van de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, of door niet-overheidsfactoren. Ze legt uit dat dit betekent dat als de humanitaire en socio-economische situatie in een land dermate ernstig is, dit in sommige gevallen kan resulteren in onmenselijke behandelingen die het verlenen van een status subsidiaire bescherming rechtvaardigen. Deze vorm van bescherming komt grotendeels overeen met de bescherming voorzien door het verbod op folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffing ingeschreven in artikel 3 van het EVRM. Ze voert aan dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) in drie sleutelzaken heeft verduidelijkt wanneer socio-economische omstandigheden de benodigde drempel van ernst bereiken zodat er sprake is van onmenselijke behandelingen en een schending van artikel 3 van het EVRM. Het Hof maakt hier volgens de verzoekende partij een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of de humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren enerzijds of door objectieve factoren anderzijds. Vervolgens citeert ze uit bovenvermelde arresten en uit een arrest van de Raad. Ze is van mening dat, op basis van de beschikbare informatie, de Raad stelt dat het niet uit te sluiten valt of de taliban de verantwoordelijke actor zijn voor de precaire socio-economische en humanitaire situatie. Ze verwijst vervolgens naar een arrest van het EHRM en naar verschillende krantenartikelen en rapporten die een beeld schetsen van de humanitaire situatie in Afghanistan. Ze brengt naar voor dat het op basis van bovenstaande rechtspraak en bevindingen niet uitgesloten is dat de huidige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor namelijk de taliban. Ze meent dat het bijgevolg gerechtvaardigd is om haar subsidiaire bescherming te verlenen.

2.5. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen en terug te wijzen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.6. De verzoekende partij voegt volgende bijkomende stukken toe aan het verzoekschrift:

- “Stukken 3 tot 8: integratie attesten”

2.7. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgende arresten, rapporten en krantenartikelen:

- NANSEN, “*Asiel-Afghanistan: kwaliteit van het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming*”, 18 oktober 2022;
- Human Rights Watch, “*World Report 2023 – Afghanistan*”, 12 januari 2023;
- RTBF, “*L’Afghanistan aux mains des talibans : panique à Kaboul, les nouveaux maîtres sèment la terreur, les Afghans fuient*”, 16 augustus 2021;
- De Morgen, “*Taliban roepen Islamitisch Emiraat van Afghanistan uit*”, 16 augustus 2021;
- VN, “*Violences contre les civils en Afghanistan: record sans précédent au cours des six premiers mois de 2021*”, 26 juillet 2021;
- De Tijd, “*Geen gedwongen terugkeer naar Afghanistan voor afgewezen asielzoekers*”, 16 augustus 2021;
- CGVS, “*OPSCHORTING BESLISSINGEN AFGHANISTAN*”, 16 augustus 2021;
- UNHCR, “*Position on Returns to Afghanistan*”, 17 augustus 2021;
- VRT NWS, “*Regering komt met nieuwe cijfers: ons land evacueert zo’n 470 Belgen en verwanten uit Afghanistan*”, 18 augustus 2021;
- VRT NWS, “*“Burgeroorlog in Afghanistan is nu onvermijdelijk”, NAVO en VS vragen taliban om offensief te stoppen*”, 10 augustus 2021;
- The New York Times, “*Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist*”, 17 augustus 2021;
- The Journal, “*Fears grow Taliban are breaking promises to pardon opponents*”, 20 augustus 2021;
- Het Laatste Nieuws, “*Taliban staan niet langer toe dat Afghanen naar luchthaven Kaboel gaan om land te verlaten*”, 24 augustus 2021;
- RTBF, “*Afghanistan: les talibans affirment avoir pris le contrôle de certaines parties de l’aéroport de Kaboul*”, 27 augustus 2021;
- VRT NWS, “*Regering na stoppen evacuatie: “Info gekregen dat aanslag dreigde”, België contacteert mogelijke achterblijvers*”, 26 augustus 2021;
- RTBF, “*Afghanistan : au moins 85 morts dans le double attentat à l’aéroport de Kaboul*”, 27 augustus 2021;
- Le Soir, “*Double attentat à Kaboul: au moins 90 morts, les Etats-Unis «ne se laisseront pas intimider»*”, 27 augustus 2021;
- RTBF, “*Afghanistan: quel risque terroriste représentent l’Etat islamique et Al-Qaida face aux talibans?*”, 26 augustus 2021;
- G. Verluyten en H. El Hajji, “*Rudi Vranckx: “1 miljoen Afgaanse kinderen dreigen te overlijden door gebrek aan medische zorg en eten*”, VRT NWS, 29 november 2021;
- S. George en K. De Young, “*As Afghanistan’s economy collapses, international community looks for innovative ways to avoid humanitarian disaster*”, The Washington Post, 28 november 2021);
- EASO, “*COI Query on Afghanistan: Governance and state administration under the Taliban*”, 15 november 2021;
- UNHCR, “*UN High Commissioner for Refugees appeals for global engagement to address Afghanistan’s needs*”, 17 maart 2022;
- Human Rights Watch, “*Time Running Out to Address Afghanistan’s Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough*”, 17 maart 2022;
- S. Van Poucke, “*VN trekt aan alarmbel over Afghanistan*”, VRT NWS, 31 maart 2022.

3. Aanvullende nota’s

3.1. Op 12 juli 2023 maakt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNAMA, “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022.

3.2. Op 25 juli 2023 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij nieuwe documenten wenst neer te leggen ter ondersteuning van haar verwestering. Zij voegt volgende documenten toe:

- “Attest van de Coördinator van het centrum waar verzoeker verblijft”;
- “Attest van Mevrouw (...) van het Rode kruis centrum: des racines et des ailes”;
- “Beslissing van het ‘centre scolaire (...)’ verzoeker mag naar een ‘classe ordinaire’ gaan”.

3.3. Ter terechtzitting van 27 juli 2023 legt verzoekende partij een bijkomende aanvullende nota neer waarin zij volgende documenten bijbrengt:

- “Eindrapport schooljaar 2022-2023”;
- “Brief ter getuigenis van de verwestering”;
- “Foto’s met vrienden (op school) en met de leerkracht”;
- “Foto met een vriendin”;
- “Foto met vrienden”;
- “Foto van de broer na de bomaanslag”;
- “Foto van de moeder na de bomaanslag”.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving

van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekende partij wijst er in het verzoekschrift en aanvullende nota's op dat zij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens haar verblijf in het Westen en een hieruit voortvloeiende vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd te worden beschouwd.

Zo stelt de verzoekende partij in het verzoekschrift dat ze (i) een lange periode in België geleefd heeft waardoor ze als "ongelovige" beschouwd zal worden, (ii) reeds sinds mei 2021 in België is, (iii) afkomstig is uit een zeer conservatief milieu en (iv) bovendien probleemloos geïntegreerd is in de Belgische maatschappij doordat zij daspa lessen gevolgd heeft, Frans spreekt en lessen volgt om timmerman te worden. In de aanvullende nota's voegt ze daar aan toe dat (v) ze de normen en waarden van de Belgische maatschappij aanvaard heeft en geniet van haar vrijheid. Zij brengt ter staving van deze elementen in de aanvullende nota's bijkomende stukken bij.

5.2. Voor zover de verzoekende partij met deze elementen wil aantonen dat ze verwesterd is of als verwesterd zal worden beschouwd bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan, kan hier het volgende over worden gesteld.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het verder van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft *"zina"* – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken. (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS,

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of

gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

5.3. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 3 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. In 2019, op veertienjarige leeftijd, zou de verzoekende partij Afghanistan hebben verlaten. Ze verbleef gedurende twee jaar in Turkije en kwam aan in België op 2 mei 2021. Sindsdien verblijft ze onafgebroken in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Ze werd, gelet op haar minderjarigheid, een voogd toegewezen tot zij in juni 2023 de leeftijd van achttien jaar bereikte. Momenteel is de verzoekende partij ongeveer vier jaar uit Afghanistan vertrokken. Verder wordt er niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is van het dorp Mamand in het district Achin in de provincie Nangarhar.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij een belangrijk deel van haar puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht. Hierdoor kan zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust ‘Westerse’ gedragingen en kenmerken eigen gemaakt hebben.

Uit haar verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en haar verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat de verzoekende partij de Franse taal leert en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur. De verzoekende partij heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verschillende documenten neergelegd, waaronder meerdere integratie-attesten, getuigenissen en bewijzen van vooruitgang op school, die de omstandigheden van haar verblijf in België schetsen. Uit deze neergelegde documenten blijkt onder meer dat de verzoekende partij goed Frans spreekt, andere personen in het opvangcentrum helpt en voor hen tolkt, Belgische vrienden heeft en begonnen is aan lessen om timmerman te worden. Volgens meerdere getuigenissen werkt verzoekende partij hard om zich te integreren in de schoolgemeenschap en toont zij nieuwsgierigheid en ruimdenkendheid tegenover de Belgische cultuur, onder andere door het volgen van katholieke godsdienstlessen (stukken 3 en 5 bij het verzoekschrift). Ook in een andere getuigenis wordt beschreven hoe verzoekende partij zich goed integreert in de westerse cultuur en pleit voor Belgische normen en waarden, zelfs wanneer zij hiervoor kritiek krijgt van andere Afghaanse jongeren (stuk 4 bij het verzoekschrift). Ook in de klas waar zij deel van uitmaakt om timmerman te worden, zijn ze aangenaam verrast door haar snelle integratie en contact met de leerlingen van de klas, onder andere door middel van een Whatsappgroep (stuk 6 bij het verzoekschrift). Uit het geheel van haar verklaringen en de voorliggende documenten blijkt dat de verzoekende partij onderwijs volgt, maar zich ook inzet om zich te integreren zowel binnen het centrum waar zij verblijft als op school en als adolescent al die tijd is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Bovendien blijkt ter terechtzitting dat verzoekende partij de Franse taal reeds goed beheerst aangezien zij haar verklaringen in het Frans aflegt.

Zo hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat de verzoekende partij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor haar identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat haar actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, vriendschappen en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op haar ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop zij zich gedraagt, wat het risico dat zij in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst, een dorp in de provincie Nangarhar, zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op haar specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij, in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

In het bijzonder dragen de volgende factoren, eigen aan de verzoekende partij, daartoe bij: (i) het feit dat de verzoekende partij reeds op veertienjarige leeftijd haar regio van herkomst in Afghanistan verlaten heeft en naar Europa is gekomen, (ii) het feit dat zij reeds sinds 2019 Afghanistan verlaten heeft, (iii) het gegeven dat zij sinds haar veertien jaar uit Afghanistan vertrokken is en sinds haar zestien jaar in België verblijft, er als niet-begeleide minderjarige is aangekomen en dus een belangrijk deel van haar vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, (iv) zij actief deelneemt aan de Belgische samenleving (v) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap aangezien zij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Verder wordt er niet betwist door de commissaris-generaal dat de verzoekende partij afkomstig is van het dorp Mamand in het district Achin in de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat er verschillende groeperingen actief zijn in de provincie Nangarhar, zoals de taliban en ISKP. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vierde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (COI Focus *Afghanistan. Veiligheidsincidenten*).

Haar jonge leeftijd waarop zij Afghanistan verlaten heeft en haar profiel maken dat de verzoekende partij erg beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, haar vriendschappen en haar verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan en het feit dat zij reeds vier jaar geleden vertrokken is, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien de verzoekende partij met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in haar ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van

waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Rekening houdend met het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden zijn aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben. Daarenboven, indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

5.4. De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS